

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 330

TARRAGONA, DIMECRES, 18 D'AGOST DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

Atenció al camp!
Si no es rectifica la política de proveïments, es restringirà la producció de molts productes agrícoles!

Diferència de tracte

El Govern de la República està integrat per tots els sectors del Front Popular. Això hauria de significar — en ètica política — donar a tots els mateixos tractes. Sense cap classe de preferència. Tots els sectors ajuden a forjar la victòria. Tots hi esmereixen els seus millors homes i els seus esforços. Ningú hauria de considerar-se superior als altres. Però això és la teoria. La pràctica és tota diferent.

Hom creu, o quan menys fa veure que ho creu, que no tots realitzen la mateixa tasca positiva. Que n'hi han uns que la seva labor és més eficaç que no pas la dels altres. Que uns hi són tant sols per a omplir buits, però que en realitat podria molt bé prescindir-se dels mateixos, sense perjudici aparent per la causa de l'antifeixisme.

Aquesta és la creència d'algun sector que voldria absorbir totalment la direcció política del país. Hi han símptomes molt reveladors d'aquesta actitud. Exemples alligadors. I que demostren fins on arriben certs partits en la seva labor absorbidora. En bé de la mateixa lleialtat i per a evitar recels — per altra banda injustificats, per quan són fets certs i dels quals en són responsables els al·ludits — no els esmentarem aquí. Creiem preferible, encara que en sortim perjudicats, guardar de moment silenci. Dia arribarà, quan la guerra hagi pres un caire completament favorable i la victòria nostra sigui ja un fet indiscutible, que parlarem i llavors parlarem amb tota claretat, sense circumloquis sinó dient la veritat pura i simple.

Però el que si hem de fer constar és aquesta desconsideració amb què es té importants sectors del Front Popular als quals s'arrebena injustament, arribant-se inclús des dels llocs de responsabilitat a realitzar campanyes de desprestigi contra els mateixos, que de no tenir ben clara i perfecta noció dels deures que imposa l'hora present podria derivar en una tensió que poc afavoriria la causa de la guerra.

Igualtat de tracte, reclamem. Res més, sense distincions, ni favoritismes. Tots iguals en responsabilitats i en drets. Però que mai la política d'un Govern de Front Popular pugui dir-se sigui la política d'un determinat sector, sinó la de tots els partits que en formen part. I si es vol desprestigiar els que no són grats, hi han altres mitjans més decents de fer-ho que no pas la de lligar-los amb la responsabilitat de govern, que hauria d'impedir i impideix per alguns sectors realitzar cap acte atentatori contra l'autoritat del mateix.

Per això aquesta apel·lació nostra a la igualtat de tracte. El mateix respecte a totes les ideologies representades al Govern. La mateixa llibertat d'expressió i expansió dels seus ideals. Si hi ha d'haver alguna restricció, aquesta ha d'ésser de caràcter general. Mai realitzada contra un dels sectors que integren el Front Popular. I fins ara no ha estat pas així. Determinats sectors han trobat tota classe de facilitats per a realitzar tota la propaganda que hagin estimat pertinent. Inclús aquesta facilitat ha arribat a l'ajut econòmic. En canvi a altres sectors se'ls hi ha negat tot. Se'ls hi ha impedit la propaganda oral i escrita. S'ha arribat inclús a la paradoxa de semblar que únicament hi hagués un sol sector que tingués interès en acostar-se al poble. Per als altres en canvi totes les dificultats, el prec, la persuasió, quan han volgut posar-se en contacte amb les masses, algunes vegades ha estat prou, per quan tot això ha vingut seguit de promeses que han estat incomplertes. Però davant la deslleialtat de sectors i partits quan algun d'aquests altres sectors no ha accedit a precs ni ha atès recomanacions, llavors no s'ha tingut inconvenient fins i tot a impedir per la força que es dirigissin a l'opinió.

Tots hauríem d'ésser iguals. Tots, si vencés el feixisme hi perdríem el mateix. Tots hem realitzat els mateixos sacrificis per a obtenir la victòria. Per què doncs aquesta desigualtat de tractament?

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humè.

El nostre Redactor en Cap al Front

Ahir marxà a incorporar-se al seu destí de la Divisió 30, el nostre volgut company Francesc Adell i Ferrer, redactor en cap de "LLIBERTAT".

Desitgem a l'amic que s'absenta en compliment del seu deure molta sort i que prompte pugui retornar entre nosaltres esclafat definitivament el feixisme per la força de les nostres armes.

Les col·lectivitats han de legalitzar-se

Hi ha de temps fins el 15 del mes entrant per a legalitzar totes les col·lectivitats. Hi havia molta feina perquè moltes d'elles no tenien altre aval que el que els dona el Comitè de la casa.

Com s'han de legalitzar les col·lectivitats? Fent-les passar totes pels requisits que marca el decret corresponent. La que no s'hi adigui no pot ésser vàlida. Nosaltres entenem que aquest jubileu col·lectivista ha de servir per a les col·lectivitats que encaixen en el decret i perquè siguin declarades il·legals una infinitat d'espoliacions.

Hi ha petits comerciants i industrials que foren sotmesos a la "Nova Economia" si us plau per força. Uns signaren papers, a d'altres ni a això se'ls obligà. Els prengueren els quatre trastos i a trencar cadenes s'ha dit.

Que es legalitzin les col·lectivitats que estan d'acord amb el decret de mànigues amples, però que el Consell Superior d'Economia doni curs a la infinitat d'instàncies que li han arribat de tot Catalunya demanant la declaració d'ilegalitat sobre comerços i tallers no col·lectivitzables.

Jubileu per als col·lectivitzadors i jubileu per als espoliats al marge del decret.

Aquest número ha passat per la censura

La puja de preus

No podem comprendre aquesta actitud impassible, d'estínx, dels Governos davant l'augment constant del preu dels queviures i altres articles de primera necessitat. Res s'ha realitzat, amb eficàcia, per a combatre la puja dels preus. Aquests arriben, en molts productes, a xifres astronòmiques i inasequibles per al poble treballador. Els salaris actuals no són ja suficients per a obtenir els productes més indispensables. Certs estaments han cregut trobar una fórmula momentània augmentant-se els sous. I no obstant, aquesta solució, que a simple vista sembla tan simple i eficaç, no aranja res. Molt prompte, immediatament, el preu dels queviures sofrirà una nova alça que absorvirà tots els augments possibles.

I el poble comença a no poder menjar. Menja el mínim indispensable per a sostenir-se. Però sostenir-se, havent de treballar, no és pas suficient. L'obrer que treballa necessita molt més que una ració de sosteniment, puix aquesta ració tan curta farà disminuir el rendiment del seu treball, que serà molt inferior a les seves possibilitats normals. I llavors tindrem un nou motiu per a justificar la puja dels preus. Aquell producte que per a elaborar-lo o manipular-lo necessita X hores de treball, a causa d'aquesta deficiència d'alimentació necessitarà X hores més de treball. El producte resultant s'haurà, per tant, encarat molt més.

Ens trobem, doncs, en un camí sense sortida aparent. Sobretot quan no es veu per enlloc una política de proveïments. Política de restricció de preus i beneficis. Política d'austeritat. Política d'estabilitat de preus. Però, repetim, no veiem pas per enlloc que ningú des de les altures se'n preocupi. La Conselleria de Proveïments s'ha convertit de fet, i sempre ha estat així, en la llista civil d'un partit. Tothom que té determinat carnet se n'aprofita. La capacitat, la competència, la llarga experiència en matèria de proveïments són factors secundaris davant el carnet polític. Aquest ho és tot. La suficiència, la probitat, els coneixements no són res. I per això hem vist aquest desordre, aquesta disbaixa que no té nom. Els alts càrrecs són repartits entre les persones més afectes o més lligades al partit. Importa poc els coneixements que tinguin. Això no compta. La confiança, per una lamentable confusió, és té exclusivament amb els homes adictes a l'ideologia que presideix la Conselleria. Els que no tinguin el color que allí està de moda, per honorats que siguin, per entesos que acreditin ésser, no poden aspirar a res, ni tant sols a un lloc secundari.

I tot va així. Enlloc es veu l'home que hi entén. Que sap i és com-

petent. L'home que té ganes de treballar i té capacitat per a fer-ho. Res d'això. Si alguna vegada — per pura casualitat — se'n troba algun, rasant un xic es veu que ho fa en propi profit. Res d'altruisme ni amor al poble. Tot al contrari: amor a la butxaca o al càrrec que dona per a viure.

Naturalment amb aquests antecedents no és possible arranjar la qüestió dels preus. I aquests cada dia van enlairaant-se, sense que des dels llocs on correspon es faci res. Que s'apugen els preus? Que s'apugin! Mentre nosaltres anem vivint i anem tirant poc ens importa! Aquesta és la única actitud que segueixen. Que el poble estigui descontent, que aquesta qüestió desmoralliti la reraguarda, que tothom vagi desnutrint-se, i que el sacrifici anònim del poble no trobi compensació en els rectors de la cosa pública són factors sense importància davant la necessitat d'haver d'acontentar la clientela que és exigent i cada dia reclama més prebendes i sinecures.

No pot — millor, no hauria — de continuar aquesta situació ni un moment més. El poble massa es sacrifica per a la guerra i no pot tolerar que en nom dels interessos d'un partit per respectables que siguin es jugi amb la seva alimentació. Ara, encara que malament, anem menjant, però tal com han arribat les coses, inclús la ració de sosteniment ens serà negada. Això és el partit que tot ho fa bé i sap fer contents als que l'ajuden anirà col·locant els seus militants que encara no ho estiguin — si és que en queda algun — i creurà que és molt més important servir la seva clientela que la causa del poble.

Però, volem dir, que sempre es pot jugar amb el poble. Volem dir que amb la vostra tasca suïcida no trebal·leu la vostra fosa, encara que de moment us tapi els ulls aquesta creixença del vostre partit?

A rectificar, urgentment, la política seguida a proveïments. A fer assequibles tots els productes a la classe treballadora. Sigui com sigui. Emprant els mitjans que siguin. Enèrgicament, sense contemplacions. Però no doneu garrotades de cego. I per això necessitareu el que us manca, capacitat. Tècnies. Experts. Cerqueu-los allí on siguin. I si així ho feu triomfareu. Si no el dia de demà el poble us exigirà les més exàctes responsabilitats.

Per quan dels errors i dels fracassos que heu tingut ningú més que vosaltres en teniu la culpa. Rectifiquen pel bé del poble. I si no en sabeu i sou impotents, que uns altres s'encarreguin de proveïments, que potser encara seran a temps de rectificar la vostra política nefasta.

RAMSES

El preu de la carn

El "Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya", corresponent al diumenge, dia 15 del corrent publicat el següent Decret:

Ateses les circumstàncies presents en la cria i cria del bestiar i ateses les operacions comercials en les vendes de carns als escorxadors i al detall, es fa necessari de prendre mesures i fixar preus remuneradors per als productors de bestiar, coordinar la venda de carns i facilitar el consumidor, tenint en compte les seves possibilitats adquisitives, un aliment bàsic com és la carn.

Per tant, a proposta dels consellers de Proveïments, d'Agricultura i de Governació i Assistència Social,

Decreto:

Primer. — A partir de la publicació d'aquesta disposició al "Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya", els preus de taxa del bestiar i carns a tot Catalunya, seran els següents:

Classe de bestiar	Pessetes quilo pes viu	Pessetes qui o pes canal
Bou	1'75	3'50
Vaca	1'75	3'50
Vedella	3'20	6'40
Moltó	2'55	5'10
Ovella	2'55	5'10
Xai	3'50	7'00
Cabra	2'05	4'10
Porc	4'90	7'10

Segon. — Els preus de venda de la carn en canal als detallistes, seran, a Barcelona, els que a continuació s'esmenten:

Classe de bestiar	Pessetes per quilo
Bou	4'60
Vaca	4'60
Vedella	7'50
Moltó	6'30
Ovella	6'30
Xai	8'20
Cabra	5'30
Porc	8'00

Tenint en compte el coeficient de despeses de l'escorxadors molt inferior al de Barcelona a les altres localitats de Catalunya, els preus de venda als detallistes seran a la resta de Catalunya en un 10 per 100 inferiors al fixat per a Barcelona en el paràgraf anterior d'aquest article.

Tercer. — En cap cas els Ajuntaments no podran fixar per a la venda de carns el detall, un límit de guany superior a un 35 per 100 del preu per quilo canal consignada al detallista.

Barcelona, 6 d'agost del 1937.

LLUIS COMPANYS

El conseller de Proveïments, M. Serra i Pàmies. — El conseller d'Agricultura, Josep Calvet i Morera. — El conseller de Governació i Assistència Social, Antoni Maria Sbert.

La instrucció pre-militar, èxit formidable del Comitè pro-Exèrcit Popular Regular

Fa dos dies s'ha publicat un decret declarant la instrucció pre-militar obligatòria per als joves compresos en l'edat de 18 a 20 anys. El preàmbul d'aquesta disposició es fa remarcar la labor del Comitè Pro Exèrcit Popular Regular a Catalunya i efectivament són els esforços d'aquest Comitè i la seva actuació qui han decidit l'aprovació d'aquest decret.

Després de la seva publicació, el Comitè Pro Exèrcit Popular Regular pot felicitar-se ja de comptar amb dos èxits.

El primer d'ells és haver ajudat eficaçment a inculcar a les masses la idea de l'Exèrcit Popular Regular, l'únic mitjà que ha de portar-nos a la victòria. Es ja una íntima convicció a tot el poble la necessitat d'aquest Exèrcit i és un fet la seva formació.

La profunda impressió que produí en tots els ànims la caiguda de Màlaga, en el mes de febrer, fou aprofitada per aquest Comitè — creat aleshores — que veié en ell la manera de fer remarcar la necessitat d'un Exèrcit fort i disciplinat i ajudà fermament a la seva creació.

Al mateix temps el Comitè Pro Exèrcit Popular Regular, per mitjà d'intensa propaganda, ha cridat l'atenció de les masses per a predisposar-les a formar les reserves indispensables per a l'Exèrcit gràcies a la creació de Centres i Camps d'Instrucció.

En aquests Camps d'Instrucció els joves reben durant 30 dies l'educació pre-militar. Aprenen allà a ensinistrar-se moralment i corporalment per a la lluita antifeixista. Aquesta tasca ha produït magnífica impressió a les autoritats.

El primer Camp model ha estat inspeccionat diverses vegades per a les altes autoritats de Catalunya, pel President Companys, general

Fozas, comissari V. Llanos, coronel Cordón, ministre Irujo, President Aguirre i altres personalitats i sempre ha estat l'admiració de tots ells, que en llurs visites han tingut paraules d'elogi per a l'esmentada tasca.

Amb aquestes visites va anar iniciant-se la preparació d'aquest Decret i diversos membres del Comitè Pro Exèrcit Popular Regular es dirigiren a València per tal de conferenciar amb les autoritats sobre aquesta qüestió, amb el ministre Prieto, sots-secretari Fernández Bolaños i tinent coronel Cerrón. Es de remarcar la tasca de Ragassol, secretari general d'aquest Comitè. Després de diversos viatges i conferències s'ha acordat ara aquest Decret, que significa la realització de les finalitats del Comitè i la preparació de la joventut que formarà les reserves per a qualsevol eventualitat d'aquesta lluita. Amb això compta ja el Comitè Pro Exèrcit Popular Regular, el seu segon èxit, fruit del seu treball i de la seva constant actuació.

**CAMISES
CORBATES**

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

Ha sortit el n.º 7 de la Revista "Exèrcit del Poble"

Cada número nou supera a l'anterior.

"EXERCIT DEL POBLE"

La Revista del Comitè Pro Exèrcit Popular Regular, publica en el seu número 7 les següents i interessants articles i reportatges:

Missatge sanitari a la joventut en armes. El domini de l'aire. Vol a Vela. — La joventut vers la victòria. — Olimpiada popular a Anvers. — Nostra guerra al dia. — Joventut triomfant. Deport. a la U. R. S. S. — El fracàs guerrer de la guerra europea i la esperança

de la guerra espanyola. — El misteri del tanc.

Amb els seus 30 cèntims. "Exèrcit del Poble" és la Revista en huècogravat més barata d'Espanya.

Per cada tres números venuts a la reraguarda n'enviem un al front.

Tres nous lectors ens garantitzen un exemplar més per als combatents.

Tres nous subscriptors ens garantitzen 52 exemplars més per als fronts. Per a això: Llegiu i feu llegir.

Subscribiu-vos i cerqueu subscriptors per "Exèrcit del Poble".

NOTES INFORMATIVES

UN PREC A LES AUTORITATS

No seria possible aconseguir que els llums de la ciutat, quan hi ha alarma a Barcelona únicament, no s'apaguessin?

Això estalviaria a la població molèsties innecessàries i al mateix temps contribuiria a normalitzar la vida de la ciutat.

I si així no fos possible, per les causes que siguin, no es podria estudiar un mitjà per tal de fer arribar a la població civil la notícia de què no hi ha cap perill imminent i que per tant no és necessari acudeixi als refugis?

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Trasllada, provisionalment, el seu Consultori al carrer Durruti (Unió), 2, pral. — Telèfs. 1989-1783.

VISITA DE 10 A 12

CREDITOS A COBRAR DEL CUARTEL GENERAL DEL PARQUE SAMA

No siendo personalmente responsable de los débitos del Cuartel general de la Tercera División de Cataluña, hoy 33 División del Ejército Popular, el jefe de las mismas don Eduardo Medrano, los industriales y comerciantes que tengan créditos pendientes deben únicamente gestionar el cobro de los mismos en la Consejería de Defensa de la Generalidad, dirigiéndose previamente al teniente don Francisco Claret, jefe del Parque de Intendencia, calle Torres Jordi, Tarragona, para su conformidad y trámites reglamentarios.

Si voleu comprar barata no deixeu de visitar el

**BAZAR
ALEMANY**

Rambla 14 Abril, 61

PERDUA D'UNA CARTERA

S'ha perdut una cartera contint el setmanal d'un obrer. Es gratificarà la seva devolució a la Redacció de "LLIBERTAT".

COLLECTIVITAT OBRERA DE LA INDUSTRIA DEL PA

El Consell d'Empresa de la Col·lectivitat Obrera de la Indústria del Pa d'aquesta ciutat, fa avinent al públic en general i als obrers fievers en particular que degut a una nota rebuda del comissari delegat d'Ordre Públic que diu així:

Per tal de normalitzar com cal la vida interna del nostre poble, us prego que amplieu l'horari de treball per tal d'abastir degudament de pa la nostra ciutat, ja que es precisa que tots multipliquem els nostres esforços per tal d'evitar molèsties als ciutadans i alteracions d'ordre públic, denunciant-me els que infringeixin els horaris de treball.

Dones, atenint-se a dit comunicat aquest Consell d'Empresa, ha acordat que a partir del proper dijous, dia 19, establirà els següents horaris de treball:

Per als treballadors, s'hauran de posar a treballar, com a màxim a les dues de la matinada, essent sancionats severament els que no compleixin aquesta ordre.

Les expeneduries restaran obertes de vuit a una del matí i de quatre a set de la tarda, essent també sancionades, les expeneduries que no compleixin dit horari.

Tarragona, 17 d'agost del 1937.

El Consell d'Empresa.

ON ARRIBAREM? TOT S'APUJA!

Avui es venen les sardines salades (imitació arengades) al preu de quaranta cèntims una. Abans les arengades d'una qualitat molt millor tothom sap el que costaven malgrat de venir de terres molt llunyanes. Avui les sardines es preparen a la nostra costa. I costen el preu que hem dit. Tot i no essent pas de luxe, que si ho arriba a ésser...

Cap a on anem? Es possible que articles que abans eren el menjar dels explotats, avui no estiguin ni a l'abast dels seus més elevats?

Cadascú ho comentí com vulgui. Nosaltres, la veritat, no sabem pas que dir-hi.

UN SUBMARI ESTRANGER ATACA A UN VAIXEL ESPANYOL SENSE CONSEQUENCIES

Ahir sortir del nostre port el vaixel "Cervera" amb rumb a València. En trobar-se a l'alçada de Salou fou torpedejat per un submari, sense que afortunadament fos encertat.

El vaixel es dirigí ràpidament cap el port de Salou on romangué algunes hores, dirigint-se novament al nostre port.

ALCALDIA DE TARRAGONA

Es posa en coneixement dels terratinents del poble d'Altafulla, habitants a aquesta ciutat, que el dia 15 de l'actual, de nou a ditze es trobarà oberta a l'esmentat poble, de la contribució urbana i industrial recaptació del tercer trimestre triat i els rebuts de rústica anuals i semestral.

Aximiteix es cobraran els repartiments generals d'utilitats dels exercicis de 1936 i endarrerits.

Tarragona, 17 d'agost del 1937.

L'alcalde president, R. Boronat.

Establiments "ROLF"

Olis purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Baixada Pelxateria, 9 - Tel. 1197, 1

Plaça de la República, 13 - Tel. 1632

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Domènec Mellado García.
Ramon Recasens Vandellós.
Llibert Gómez Panés.
Josep Barrot Brú.

Defuncions

Teresa Español Sabaté, Rambla 14 d'Abril, de 18 anys.
Joan Val Maña, Solé, 3, de 68 anys.

Maria Conesa Bernat, Caccetera Barcelona, d'49 anys.

Matrimonis

Cap.

CASA POU

Flors artificials
Perfumeria, Merceria

Cal que tot Tarragona compri l'excel·lent

CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74
i Mercat del Port.

Tots els caps son sal·leccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ ESTELLÉS, núm. Telèfon 1195

Magatzems "LAS BALEARES"

Articles de Platja i Camp
Novetats en articles Camiseria
Darreres Novetats en tota mena de calçat,
a preus econòmics

Rambla 14 d'abril, 47

Telèfon 1385

TARRAGONA

Secció esportiva

FUTBOL

El Casal d'Esports (Amateur) perdé a Reus, davant la Unió Esportiva Obrera, en un partit a benefici dels familiars de les víctimes del darrer bombardeig ocorregut a la nostra ciutat, per dos gols a un.

Diumenge es desplaçà a la veïna ciutat del Prim, l'Amateur del Casal d'Esports, per tal de jugar el segon partit concertat contra la Unió Esportiva Obrera. El partit jugat l'anterior diumenge, com hom sap acabà amb la victòria del Casal per 6 a 2.

L'Amateur retornà a la nostra ciutat amb una derrota mínima dos gols a un a favor dels reusencs.

El joc fou en tot moment molt interessant. Els primers de marcar foren els reusencs, per obra d'Aleu, que al voler fer una contra llençà la bola a la seva pròpia porteria.

La primera part acabà sense cap novetat.

A la segona part es jugà amb més codícia i més entusiasme que l'anterior. Els reusencs tornen a marcar, Roset a l'aprofitar una fallada d'un defensa, marca el segon i últim que a l'acabar l'encontre havia d'ésser el de la victòria.

Els tarragonins es llancen a aconseguir almenys el gol de l'honor cosa que ho aconseguiren al 32 minuts de joc; un passió bombejat de Mateo damunt de porta donà a que Sorines amb el cap aconseguís el primer i únic gol.

Poc després acabà el partit. L'equip tarragoní s'alinià de la següent forma:

Monguió, Aleu, Casanova, Aigua

dé, Fàbregues, Leandro, Fabian, Mateo, Dolg, Sorines i Ll'mona.

Es distingiren pel nostre cercle, Monguió, Aleu i Casanova al tercer defensiu, molt bé. La línia mitjana jugà també bé. A la davantera els millors foren Mateo i Sorines; Fabian que debutava, encertadament. Hi assistí bastant de públic.

Cal fer esment, que llençà el kik-off la senyoreta Coloma Valls. Durant el partit la banda municipal de Reus, tocà algunes peces.

A l'acabar l'encontre el conseller de Serveis Públics, donà la copa a l'Amateur del Casal, a mans del seu capità Aiguadé, que donà tres "hurra's" al Casal d'Esports.

BASKET-BALL

SELECCIO A, 43

SELECCIO B, 27

Tal com havíem anunciat en edicions anteriors, diumenge al matí tenia de celebrar-se un partit de basquet-ball entre la "Penya Pallach" i una Selecció local.

Degut a que la "Penya Pallach" no tenia prous elements a l'hora de començar el partit, es va acordar que juguessin dues seleccions.

El resultat demostra clarament que la superioritat de la Selecció A fou ben manifesta, defensant-se com caren poder l'equip que podríem dir: "Penya Pallach"-Selecció.

Els equips van ésser els següents:

Selecció A. — Massoni, Cerveró (1), Recasens (16), Lerín (16) i Fortuny (10).

Selecció B. — Serrano, Gabriel (1), Pallach (14), Ximenis (8) i Escarré (4).

L'espionatge franquista descobert a Marsella

Antecedents i detalls dels "herois" del delictes

París, 16. — Comuniquen de Marsella que el jutge senyor Foulon, que instrueix la causa per espionatge contra un funcionari de Telègrafs i tres còmplices seus, els ha pres declaració. La declaració s'ha limitat fins ara a l'interrogatori sobre la identitat dels processats, car aquests han manifestat que no parlarien a fons de l'afer sinó a presència de llurs advocats.

Com que el delictes d'espionatge contra un país estranger no és penat a França, els detinguts han estat processats per robatori de correspondència i per corrupció de funcionaris.

Com és sabut, un dels còmplices de Santenac, que era el funcionari de Telègrafs que substeia els telègrames que interessaven als facciosos espanyols, és l'advocat barceloní Josep Maria Lasasosa-Dilla, el qual havia tingut el seu bufet al carrer de Provença, 273. Aquest individu exercia a Barcelona el càrrec d'advocat inscriptor d'Hisenda i és cunyat d'un escriptor mediocre que durant molts anys ha presumit d'ésser amic de Catalunya, i que ara, des de les columnes de "L'Echo de París", és un dels més sarvils aduladors de Franco. Ens referim a Adolf de Falgairrolle, molt conegut per desgràcia als cercles culturals catalans, on no s'havia vacil·lat mai a concedir a aquest traïdor tota mena de protecció.

Segons sembla, l'espia Lasasosa era a Marsella el veritable cap d'un eixam d'espies de tota mena que incstien aquella ciutat. Tenia un luxós automòbil a nom de Pierre Pehan de la Forest, individu molt conegut entre els elements feixistes de Marsella i que pertany al Partit Popular francès. Pehan de la Forest, així com el vescomte de Montriquer, que és un dels detinguts, és un noble arruïnat, que per tota riquesa té el seu pompós nom. A Marsella la gent s'ha preguntat moltes vegades de què podia viure aquest individu. Ara es pregunten com és possible que tingués un automòbil de luxe.

Tots els detinguts a Marsella estaven, com és natural, en molt bones relacions amb les bandes de traficants d'estupefaents que pululen a l'ombra de Doriot per la bella ciutat mediterrània. Sabiani, Spirito, Carbone i altres individus els noms dels quals han aparegut freqüentment en les ressenyes judicials, eren amics dels processats.

La policia de Marsella treballa activament per descobrir tota la xarxa d'espionatge franquista, estesa al llarg de la costa Sud de França. Alguns agents franquistes, com l'ex-conseller Francisc Tifón, que pertanyia a la C. E. D. A., ja han estat descoberts. Contra d'altres que estaven en relació amb ells, si bé no vivien a Marsella, van ésser adoptades les mesures oportunes. Entre aquests hi ha l'ex comissari de Policia de Barcelona, Tarragona, i el seu fill.

Compro fusta
per a cremar

Raó. Carretera de Barcelona, 14

Abans d'ésser incendiat per un submarí el patroller panameny "Geo W. Macnight" havia estat seguit per 3 torpediners italians

Tunis. — Fou a l'altura de Zembra que el vaixell petrolier panameny "Geo W. Macnight" fou canonejat i incendiat per un submarí de nacionalitat desconeguda.

La tripulació, en arribar a aquest port, ha donat els següents detalls de l'agressió de què foren víctima el vaixell i els seus tripulants.

Mentre navegaven foren escortats durant llarga estona per tres destructors italians, els quals no els feren cap indicació. Després perderen de vista els destructors i envers les 21 i 15 minuts de disabte van veure emergir de l'aigua a uns 400 metres de distància, una massa que va començar a disparar contra el vaixell. Els canonades disparades foren una vintena. Els tripulants se salvaren ràpidament en els botes de salvament i foren més tard recollits pel vaixell anglès "British Commodore". El "Geo Mac Night" va incendiar-se i quan els seus tripulants el perderen de vista navegava a la deriva en direcció a Cap Bou.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

García Hernandez, 8 Tel. 1437

Detalls del torpedinament del vapor francès "Paramé"

La tripulació del vapor francès "Paramé", que fou torpedinat la setmana passada prop de l'illa de Sardenya, ha donat els següents informes de com s'esdevingué el fet.

El "Paramé" — ha dit el seu capità, Henri Guillemets, en arribar a Tunis — és propietat de la Societat Marítima Colonial, i havia deixat el port de Sant Lluís de Roine el dia 11 d'agost, portant a bord 1.300 tones de càrrega amb destinació a Tunis, Malta i Trípoli.

El dia 12 d'agost, a les 22 hores, dobiàvem el cap de Saint-Pierre de l'illa de Sardenya, però la visibilitat era dolenta i fèiem proa a Bizerta. L'endemà, a un quart d'onze del matí, trobant-me al pont de comandament, vaig veure a babord, vels la popa, una gran columna d'aigua i vaig ésser sorprès en adonar-me igualment que un torpede havia estat disparat contra el "Paramé". La direcció del torpede tallava el nostre camí per la proa.

A conseqüència d'un defecte de funcionament, el torpede va descriure una corba i després, continuant en línia recta, féu explosió a 400 metres del lloc on ens trobà-

vem; la violència de l'explosió féu trontollar el vaixell.

Segons el parer del capità del "Paramé", el submarí que li va llençar el torpede és probable que estigués a l'aguait del pas d'un comboi de vaixells del qual formava part el "Campeador". Creu, a més, l'esmentat capità que el submarí, en escoltar la demanda de socors del vapor fracàs devia fer-se escapol, a tota pressa.

Bar Peninsular

CASA AMBRÓS

Especialitat en mariscs de totes menes

Plaça República, 41

Telèfon, 1630

El tripulants de 6 vaixelles francesos que es troben a Tunis es neguen a sortir

Tunis. — Les tripulacions dels vaixells "Grévy", "Paramé", "Conchour", "Saint Viciant", "Sainte Marguerite" i "Roubaissien", que es troben en aquest port a punt d'emprendre viatge, es neguen a sortir si no són comboiats per vaixelles de guerra francesos.

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jordi

Baixada Misericòrdia, 10 i 12— Tel. 1847

SUCURSA L'Unió, 14 i Arnau, 1 — Tel. 1848

TARRAGONA

El bombardeig del "British Corporal"

Anglaterra no admet la fantasia dels "avions maquillats"

Londres. — El cònsol anglès a Palma de Mallorca ha rebut finalment una nota de resposta de les "autoritats" rebels, en la qual s'afirma que els avions que atacaren el "British Corporal" anaven "maquillats" per a fer creure que eren nacionalistes, però en realitat pertanyien als governamentals.

A Londres és rebutjada aquesta excusa, car es tenen proves incontrovertibles de la veritable identitat feixista dels avions en qüestió. Per tant, l'ambaixador a Hendaia ha rebut noves instruccions perquè advertixi a Franco que Anglaterra considera una fantasia la història dels avions "maquillats".

Calma als sectors d'Oscà

Barbastre. — S'han registrat els troteigs de costum i alguna que altra canonada.

Res de nou als llocs que afronten amb Oscà. Les nostres patrulles de reconeixement han efectuat alguna operació de descoberta amb l'objecte de trobar emplaçament enemics, i han tornat amb dades útils per al comandament.

Tret d'això, tot sembla relativament encalmat. Es fortifiquen les posicions anteriorment conquistades, de manera que qualsevol intent d'atac enemic trobi la deguda replicà.

Al camp adversari es nota així mateix molta calma. Ahir intentaren els facciosos aixecar una fortificació davant uns llocs nostres, però l'artilleria bombardejà els rebeis, evitant que portessin a cap llurs treballs.

J. MARCA RIBAS

Màquines d'escriure. — Reconstrucció. — Reparació. — Abonaments

Durruti (Unió), 17, entresol. Telèfon 1882

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

Sarinyena. — La jornada no ha registrat novetat. Foc de canó a les posicions serranes i "música" de metralladores al pla, sense que per la nostra banda, afortunadament, s'hagin registrat baixes.

A front de l'Ebre troteig de parapet a parapet, sense baixes per la nostra banda.

CASA GUELL

Rebudes les Novetats d'estiu

Especialitat en trajos d'home

Major, 15 i 17

TARRAGONA

Sugrañes, Impressor. — Tarragona

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

La nostra tasca

Marian Rubió i Tudurí

Marian Rubió i Tudurí, diputat a Corts, per Barcelona-Ciutat, és un dels homes més capacitats del nostre Partit i un dels homes més lleials a la doble causa catalanista i republicana. A les seves qualitats com a polític podem unir-lo, amb la mateixa justícia, les qualitats que posseeix com a home de Dret. En el conreu de la seva professió —la d'advocat— ha demostrat una gran competència; i ha posat els seus coneixements jurídics al servei de la llibertat, àdhuc en aquells moments en que això resultava perillós per mor de les circumstàncies polítiques adverses.

Del 1933 ençà presideix el Casal Nacionalista d'Esquerra del districte IV, que és una de les entitats del Partit que destaca per la constància de l'activitat política.

A la política hi anà amb vocació com s'ha d'anar a la política després d'haver-se dedicat durant quinze anys exclusivament a l'exercici de la professió i al conreu del dret, on assolí, repetim, un lloc destacat entre els seus companys i una independència que li permeté d'actuar políticament amb llibertat. El 19 de novembre del 1933 fou elegit diputat al Parlament de la República i el 16 de febrer del 1936 reelegit.

Ha tingut sempre el partit pres de no acceptar càrrecs de govern i ha esmerçat bona part de les seves activitats a la propaganda política, sobretot quan això era més necessari, i quan molta gent —abnegada quan no és necessària l'abnegació— procurava amagar el cap sota l'ala per a passar desapercibuda.

Com a parlamentari ha intervingut en diversos debats, i ha assolit èxits afalagadors en defensa dels conreadors represaliats a conseqüència dels fets d'octubre del 1934 contra la tortura de les presons; incidències sobre el traspàs de justícia; Comunicacions marítimes; afer Strauss Debutà al Parlament de la República amb l'elogi rúmbre de Francesc Macià i pronunciant un discurs que provocà un cris ayalots més considerables que es produïren en les Corts del Stra-perlo.

La seva activitat de propagandista es desenvolupa més activament que mai després del 6 d'octubre perquè la campanya política era, en realitat, un enorme procés davant del Tribunal de l'opinió que convenia especialment al seu temperament d'advocat.

En aquella campanya memorable defensà 112 inculcats i independents d'aquest esforç pronunciat a la ratlla d'un centenar de discursos.

Ha escrit diversos llibres sobre dret i sobre política i col·labora activament en la premsa d'esquerra LA HUMANITAT, d'una manera especial es veu honrada per la col·laboració de l'estimat amic Rubió i Tudurí, i els seus articles, documentadíssims i d'un gran sentit polític, són acollits favorablement.

Un redactor de LA HUMANITAT ha acudit a Rubió i Tudurí per a formular-li unes preguntes que ell ha respost posant en evidència — repetim — la seva visió clara sobre els diversos problemes plantejats:

—Com veieu la política en el moment present?

—Sóc un militant disciplinat i per consegüent un home que troba sempre bé, oficialment parlant, allò que se li mana. Per consegüent en defensa de la política de l'Esquerra vine publicant articles i

pronunciant conferències en les quals el lector de LA HUMANITAT ja troba sempre el meu parer sobre la política catalana. Perquè de política catalana, avui ja no més en fa l'Esquerra i Partits afins. Però si hem fet la pregunta no és pas el propagandista disciplinat. Suposo que em damaneu una expansió personal, fora de la disciplina, i no tinc cap inconvenient a complaure'us. La política catalana, o el seu sinònim, la política de l'Esquerra pateix d'una terrible indisciplina. L'Esquerra hauria d'agafar les essències del seu programa liberal i democràtic compreses en el programa del Front electoral del 16 de febrer i posar-les en pràctica, costi el que costi, perquè així prestaria un eminent servei a la democràcia i a Catalunya. És l'única manera de salvar la situació que és al menys, compromesa. Però es comprèn que per a fer-ho cal que l'organisme directiu del Partit sapiga que té el seu darrer una massa que el seguirà amb tota fidelitat i amb la confiança que mereix, per la història, dels homes que la integren. El nostre partit, si empenygués el camí fixat en els programes, amb decisió, arrossegaria tota la massa indiferent del país, ja cansada d'assaigs i d'ideologies foresters que no tenen res que veure amb la idiosincràsia del nostre poble. Però com que els nostres dirigents senten darrera d'ells una massa de militants més freturosa de fiscalitzar que d'oïbre és evident que no poden actuar amb energia. Això i la transacció amb els assagistes, amb perjudici del partit i de Catalunya, que avui estan més identificats que mai. Ha passat el temps dels governs febles. Això els porta a la transacció amb partits per al govern d'un poble. La democràcia ha de saber crear un poder fort o és morta. Per consegüent jo diria que el Partit i per consegüent Catalunya, no van prou bé, perquè els nostres homes, que ostenten el càrrec amb la màxima autoritat moral, no manen.

—I quin remei té això?

—Només un. Que es convencin els nostres homes que tant si els agrada com si no els agrada, han de manar. Com manà Clemenceau, com manà Lloyd George, com manà Lenin i com ha manat tothom que sabia on havia de portar el país i sentia l'obligació de portar-lo on havia d'anar. És a dir, a la victòria.

GENERES DE PUNT

J. Fuster

Gran assortit en Caçadores
Mitges i Mitjons

Unió, 15 TARRAGONA

Aquest número ha passat per la
prèvia censura

Espigolant

"Diari de Reus" i per la ploma de M. Badia i Colomer parla de la unitat antifeixista que considera un tòpic ja gastat i que convé substituir-lo per una harmonia. Diu a aquest respecte algunes grans veritats:

"I de res no han servit, dissortadament, les experiències doloroses. Cada cleda ha continuat la seva obra catastròfica. L'objectiu únic ha estat i és assolit l'hegemonia, agabellar militants, assaltar els llocs de comandament per tal de poder repartir prebendes i sinecures, i convertir-se en personatges, moltes vegades fent un xic el redicol. Com si, en realitat, s'estés absent de la sagnant contesa. La inconsciència ens sembla tanmateix majúscula. No podem capir conducta tan destarotada.

Ara sembla hem arribat al període algid de la fallera. Ara hi ha projectes unionistes de gran envergadura, però que a nosaltres, vells lluitadors, ens semblen monstruosos. Una aliança pot esdevenir eficaç quan l'aglutinat sé un objectiu comú a aconseguir o a consolidar. Una unitat d'acció també pot arribar a ésser factible. Manca només — només! — sinceritat i bona fe. El que no estan fàcil obtenir és la barreja d'elements que es repelleixen. L'aigua i el foc mai no faran bona amistat. Per això nosaltres que sentim parlar tant d'unificació, sobretot quan a aquesta paraula hom la converteix en sinònim de fusió, pensem que els propugnadors, o no han meditat bé el que es proposen, o el seu propòsit enciu una segona intenció. Les Joventuts Socialistes en són un exemple ben lamentable. I encara que per imperatiu de les circumstàncies s'arribés a la unió cristallitzada en el Partit Únic del Proletariat o en la fusió, de les dues grans Centrals sindicals, estem convençuts que tard o d'hora, en passar les circumstàncies que ho imposessin, sorgiria més accentuadament la divisió."

"La Humanitat" dedica el seu editorial a comentar la commemoració de l'expedició catalana a Mallorca que posa com a exemple de l'esperit dels catalans treient unes conclusions justes que convé no oblidar.

"Però d'aquelles expedicions, meitat almogaver imeitat romànica, Catalunya en vol reenir, en aquesta hora d'aniversaris l'impuls polític que la dicta, que amb el temps ha augmentat de tal manera que els iniciadors poden estar-ne orgullosos.

No podem oblidar un aspecte d'aquesta expedició a Mallorca, de gran importància: l'aportació de la joventut. Tots els que hem viscut de prop les vicissituds de la guerra, podem felicitar-nos que l'expedició de Mallorca, en la qual hi hagué una aportació nombrosíssima de la joventut, fos iniciadora d'aptituds militars. Molts dels joves que marxaren a Mallorca foren els primers oficials sortits després de les nostres Escoles Populars i els primers homes que, bé o malament, començaren a organitzar l'Exèrcit Popular.

En aquest primer aniversari de l'inici de l'expedició a Mallorca podem constatar que al balanç és positiu, si no en l'ordre de les realitats immediates, almenys en la ràpida capacitat de Catalunya per a la guerra i la Revolució. Per això parlem amb justificat orgull d'una empresa que, amb tot i les seves falles perfectament justificades, demostrà que Catalunya el 19

de juliol constituí l'avanguardia de la República en la lluita contra el feixisme."

"C. N. T." de Madrid combat la dictadura i demana que s'acabin totes les maniobres que a la mateixa volen conduir ja que els combatents no combaten per altra cosa que per a aconseguir la llibertat.

"La libertad que defendemos es a única ilusión de nuestros combatientes. Restádsela y vereis en moral decaída o deshecha. Y esa libertad sólo puede tener base de sustentación firme en el Frente Antifascista y en la Alianza Obrera. El Frente Antifascista, aglutinando todas las fuerzas que combaten y construyen el porvenir luminoso de mañana. Sin excluir a ninguna. Incluyendo a todas. A todas. Porque todas tienen la misma responsabilidad ante la historia y los mismos dignos intereses que salvar. Y la Alianza Obrera, como eje responsable del movimiento. Ya existe en las trincheras la alianza los trabajadores pelean sin sectarismos y guiados por el mismo anhelo febril. Y esa convivencia, esa fraternidad ante el dolor y ante la muerte, pero también ante la libertad, los hace grandes y dignos de todas las empresas. Aprendamos de ellos. Forjemos en la retaguardia, para dirigir la guerra y para orientar la revolución, una Alianza Obrera que dé elevación y garantía, pulcritud y solidez a todo el movimiento. Y girando alrededor de ese eje, el Frente Antifascista, para que sea éste el que gobierne y el que rijan nuestros destinos de hoy y de mañana."

Per "Solidaridad Obrera" la base de l'economia de guerra és la socialització de la nostra indústria. És una mica dubtosa, després dels exemples desmoralitzadors rebuts, la tesi del període confederal, però per a general coneixement dels nostres lectors aquí va la seva principal argumentació.

"Hablamos aquí, como lo hicieron otras veces al encarar esta misma cuestión exclusivamente desde el punto de vista de la eficacia para los fines de guerra. Pero no sostenemos una guerra de tipo corriente entre naciones, sino una guerra de carácter social, donde no es posible hacer abstracción, en ningún aspecto del contenido revolucionario que ella tiene forzosamente y que es la fuente más grande de energías de la parte antifascistas. Por tanto, no hay que olvidar nunca que los trabajadores en el terreno de la producción, son combatientes al mismo título que los que luchan en los frentes, es decir, hombres que persiguen un objetivo determinado, no objetivo de liberación, de progreso social. Los esfuerzos los sacrificios, que se les exigen, deben estar compensados por la garantía absoluta de que sus aspiraciones serán llenadas en todo lo que sea compatible con las circunstancias. Y la garantía más firme más sólida la única que lo es realmente, es la que representa para los trabajadores el control del producto de su trabajo. Sobre la base de esta garantía, que la Socialización llena ampliamente, se obtiene el gran estímulo, la gran fuerza psicológica que impulsa a los trabajadores a realizar verdaderos prodigios. Suprimir ese estímulo es, no sólo cometer un absurdo y una herejía desde el punto de vista revolucionario, sino, además, conspirar directamente contra las fuentes de nuestra economía."

"El Diluvio" publica un article de J. Díaz Fernández en el qual parla de l'infern de Franco, de l'estat lastimos de la seva retaguardia del règim d'oprobri a què té sotmes els habitants del territori al seu poder i fa algunes consideracions molt oportunes.

"Del fascismo conocíamos su significación reaccionaria, su crueldad su desprecio por la justicia. Pero la experiencia española nos enseña además de todo esto, su incapacidad para llevar a cabo la empresa más sencilla en el orden público y estatal. Ahí tienen los prudentes ingleses la piratería Isabel desterrar de los mares. Ni los que alentaron la rebelión contra la República creen ya en la perduración de un sistema como el que ha implantado Franco con sus siniestros falangistas y sus salváticos requetés dedicados al crimen y al abordaje. Y to dos los síntomas nos demuestran que no están dispuestos a apoyar retaguardia enemiga se descomponen semejante situación, con lo cual la ne lentamente. Ya decía Robespierre, acusado en la Convención, que no hay nada más deletéreo para un régimen que la inmaterialidad y el desmán.

Poco a poco irán enterándose los imperialismos del mundo que el movimiento "franquista" no tiene base moral para subsistir. La falta el fundamento jurídico, la justificación política; pero, además carece de fuerza moral para combatir a un régimen de libertad y de derecho como el que defiende la República. Las gentes de orden de Inglaterra, de Francia de los Estados Unidos cuando estén informados, no podrán coincidir con esta subversión de valores, ni aceptar la posición contradictoria de los llamados "nacionalistas". Ellos han traído el caos y la guerra, han desencadenado todas las furias stánicas de que son capaces los hombres, con el pretexto de oponerse a la revolución. Los atentados por tierra, mar y aire se multiplican. Han encendido el infierno abominable del odio y del crimen, sin pensar que en ese fuego tendrán fatalmente que perecer."

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA